

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

**Improvement of English Speaking Skills and Learning Behaviors
Using Computer Assisted Instruction (CAI) in Matthayomsuksa 6 Classroom**

ชไมพร อร่ามวิทย์¹ และ สิตา มุสิกรังษี²

Chamaiporn Aramwit and Sita Musigrungsri

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² อาจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่,
สถานวิจัยนวัตกรรมทางการศึกษาและการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ

¹ *The student of Master of Arts (Teaching English as an International Language) ,Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University (Hatyai Campus)*

² *The instructor of Master of Arts Program (Teaching English as an International Language) ,Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University (Hatyai Campus), Research Center for Educational Innovations Teaching and Learning Excellence (RC.Ed.IT)*

*Corresponding author E mail: naomi.psu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และพฤติกรรมการเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 กลุ่ม จำนวน 41 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Log) ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าที (Depending Sampling t-test) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบทักษะการพูดของนักเรียนหลังการฝึกพูด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าสูงกว่าผลการทดสอบก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ข้อมูลจากแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระบุว่า 2.1) นักเรียนจำนวนร้อยละ 97.56 เรียนรู้คำศัพท์จากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อเทียบกับการเรียนรู้สำนวน และประโยคสนทนา 2.2) นักเรียนร้อยละ 60 ประสบปัญหาไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ 2.3) นักเรียนร้อยละ 60 แก้ปัญหาด้านคำศัพท์ด้วยการสืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ เช่น พจนานุกรม อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ 2.4) นักศึกษาร้อยละ 90 ทำกิจกรรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไปนี้เป็นสองลำดับแรก คือ การฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนาและ การสืบค้น

ความหมายของคำศัพท์สำนวนและประโยคสนทนา และ 2.5) นักเรียนร้อยละ 90 ใช้เวลาในการฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวนและประโยคสนทนามากที่สุด และรองลงมาคือสืบค้นความหมายของคำศัพท์สำนวนและประโยคสนทนา

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, การสนทนาภาษาอังกฤษแบบ *Queue Dialog*, พฤติกรรมการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to study the effects of practicing English speaking skills via Computer Assisted Instruction and to study the students' learning behavior through Computer Assisted Instruction. 41 Mathayomsuksa 6 students from Hatyairatprachasan School in Songkhla were chosen as participants, who enrolled in the English for Communication course in the first semester of the academic year 2016. The research was conducted using a Purposive Random Sampling method consisting of Queue Dialog and Learning Logs. Statistical analysis was derived through the use of percentage, depending sampling t-test, mean, and standard deviation. Research findings showed that 1) students' post-experiment English speaking ability increased over their pre-experimental ability at a statistical significance level of .05. 2) Overall, in practice, the main results of students' English learning behavior showed that 2.1) 97.56% of the students could learn vocabulary from speaking practice via Computer Assisted Instruction; 2.2) 60% of the students encountered vocabulary problems as they did not know the meaning of the words; 2.3) 60% of the students solved their vocabulary problems by looking up the meaning of the words in a dictionary, on the Internet or via mobile phone; 2.4) 90% of the students started to practice speaking by listening to words and phrases and searched for the meaning of the unknown words; and 2.5) 90% of students spent most of their time listening to vocabulary, learning idioms, participating in conversation, and searching for the meaning of words.

Keywords: *Improving English speaking skill, Computer Assisted Instruction Program, Queue Dialog, Learning behavior*

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา และการทำงาน (อารีรักษ์ และคณะ, 2554) ดังที่สะท้อนในจุดมุ่งหมายและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นสากล มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (Wannapok, 2004)

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเพื่อศึกษาต่อหรือเพื่อประกอบอาชีพ ทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ควรให้ความสำคัญ ดังที่ Olsen & Kagan (2004) ได้เสนอไว้ว่า เราต้องหมั่นฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเพื่อไม่ให้สูญเสียโอกาสที่ดีในการเรียนและการทำงาน เดียวกันกับ Wiley & Wrigley (2002) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับนักเรียนและบุคคลที่กำลังก้าวไปสู่ชีวิตการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Bailey & Savage (2005) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ในประเทศไทยนักเรียนมีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลากว่า 10 ปีตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดหลักสูตรให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังประสบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมีปัญหาที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ (Tribolet, 2012) จากการวิจัยที่ผ่านมานักเรียนไทยมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ (Prapphal, 2001) และมีผู้เสนอสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้หลายประการ เช่น ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ ตามที่สุมิตรา อังควัฒนกุล (2540: 12) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมานานแค่ไหนหากไม่มีบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะการพูดแล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สาเหตุอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนชอบที่จะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารมากกว่าที่จะพูดภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนตนเองในชั้นเรียน (Brown, 2005) หรืออาจเป็นเพราะขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเวลาเรียนในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด (Genesee, 2000) ดังที่นันทา ชีระมณี (2550) ได้กล่าวว่า เวลาที่ให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรมีค่อนข้างน้อยและจำกัด เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ได้กำหนดการจัดเวลาเรียนและกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาไว้ โดยคิดน้ำหนักของรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมแล้วปีละ 80 ชั่วโมง ซึ่งคิดเป็นแค่ร้อยละ 1 ของจำนวนชั่วโมงภายใน 1 ปีเท่านั้น อีกทั้งปัญหาสื่อประกอบการสอนที่ล้าสมัย เช่น แบบเรียน ที่ยังคงเป็นสิ่งที่ครูหลายๆ โรงเรียนยังใช้ประกอบการสอน (Berrett, 2012) สื่อที่ไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัย และไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ตามที่ Kukulsla-Hulme & Shield (2008) ได้กล่าวว่า ควรมีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อเทคโนโลยีและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน ดังนั้นการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านนี้

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าสื่อการเรียนการสอนประเภท “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” เป็นสื่อเทคโนโลยีอีกประเภทหนึ่งที่ถูกคัดเลือกมาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการคิด การเรียนรู้ และการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณสมบัติในการนำเสนอแบบสื่อผสม (Multimedia) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งปัจจุบัน CAI ได้กลายเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษาไทยด้วยคุณสมบัติพิเศษของ CAI ที่มีข้อได้เปรียบสื่ออื่น ๆ คือ สามารถแสดงผลได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) บวกกับความสามารถในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ๆ ทำให้เป็นสื่อที่ตอบสนองการเรียนการสอน ในรูปแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

(Child Center) ได้อย่างดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) ด้วยกระบวนการที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนเป็นคนเก่งคนดีและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ได้ เพราะการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 ในมาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษแล้วการจัดการเรียนการสอนปัจจุบันยังต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ตลอดจนการมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง 2) ทักษะในด้านการใช้ภาษาสากล (Second Language Skills) หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งหมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ อยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ เป็นอย่างดี ซึ่งในบริบทของสังคมโลกภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้สื่อสารกัน 3) ทักษะพื้นฐานด้านไอซีที (ICT skills) หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือ โปรแกรมทั่วไป อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้อง คือ ทักษะในด้านการใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่าน ICT หรือทักษะในการเลือกใช้ซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม เป็นต้น จากทิศทางของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดและหลักการในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Carter และ Nunan (2013) เป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาใน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควบคู่กับการประยุกต์ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ 3Ps ของ Littlewood (1981) และใช้กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) เป็นเทคนิคในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ตลอดจนศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามที่ Oxford (1990) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะกับการเรียนรู้ภาษาที่สองถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เพราะถ้าหากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น มีการวางแผนการเรียน มีการจดบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ตลอดจนปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาทักษะการเรียนภาษาของตนเองให้ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Lee & Oxford (2008) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่เรียนรู้พฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองและมีการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอจะเป็นผู้ที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษา เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Chamot (2005) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนเรียนรู้พฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของตนเองในขณะที่เรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองในการเรียนภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาและผลักดันให้นักเรียนมีความสามารถและศักยภาพทางด้านการพูดภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การศึกษาต่อและการทำงาน โดยเฉพาะในบริบทของการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน และผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้สื่อเทคโนโลยี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับผู้เรียนในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 420 คน โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (สงขลา-สตูล) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือทดลอง

-โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

จากแนวคิดของ Carter and Nunan (2013) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วยสี่กระบวนการสำคัญ ได้แก่ เนื้อหาทางภาษา (Pattern of Discourse) คำศัพท์และวลี (Words and Phrases) การออกเสียง (Pronunciation) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-monitoring) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาการฝึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าว โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ส่วน คือ การฝึกออกเสียง การฝึกคำศัพท์ วลี และการฝึกสนทนา ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วนจะประกอบด้วยเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ทำตารางวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-6) เพื่อเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งในโปรแกรมจะประกอบด้วยกิจกรรมที่แบ่งตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ที่เน้นการฝึกฝนคำศัพท์ สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง (Littlewood, 1981) ซึ่งมีวิธีการ 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำเสนอ (Presentation) ฝึกฝน (Practice) และนำไปใช้ (Production)

3.2.2 เครื่องมือเก็บข้อมูล

1) แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog นั้น เป็นการทดสอบการสนทนาที่นักเรียนและคู่สนทนาจะต้องสร้างบทสนทนาขึ้นมาเองเพื่อใช้ในการทดสอบให้ตรงกับรูปแบบและลำดับการสนทนาที่กำหนดไว้ให้ โดยการสร้างแบบทดสอบการสนทนาแบบ Queue Dialog นั้นผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสนทนาและประโยชน์ของการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้น ม.4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งกำหนดไว้ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งหมด 10 สถานการณ์ นำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบสนทนาให้ครอบคลุมเนื้อหาตามสถานการณ์

2) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) การฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแบบบันทึกที่ผู้เรียนใช้เขียนบรรยายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้และพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองหลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้และฝึกฝนในแต่ละหน่วยโดยใช้เวลาในการเขียนประมาณ 5-10 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบการบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยปรับจากรูปแบบจาก Andet และ Dobrynina (1996)

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดได้ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาบทความงานวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่านและดำเนินการทดลองใช้เพื่อนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนจะได้รับการทดสอบการสนทนา ก่อนและหลังเรียนแบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งการสนทนาแบบ Queue Dialog เป็นแบบการสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์และลำดับของการสนทนาไว้ให้ และผู้เรียนจะต้องออกแบบเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาของตนเองให้ครบตามลำดับที่กำหนดไว้ในการสนทนา ซึ่งนักเรียนจะได้รับ Queue Dialog คู่ละ 1 แบบการสนทนา โดยนักเรียนแต่ละคู่จะมีเวลาในการเตรียมตัวในการสนทนาหลังจากได้รับหัวข้อสนทนาประมาณ 10 นาที และมีเวลาในการสนทนาจริง 2 นาที รวมใช้เวลาคู่ละ 12 นาที ระหว่างที่นักเรียนทดสอบการสนทนา ครูจะทำกรบันทึกเสียงการสนทนาของนักเรียนไว้ในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาวิเคราะห์คะแนนตามเกณฑ์การประเมินการพูดที่ปรับจาก TOEFL Speaking Grades (2015)

2. หลังจากนักเรียนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนจะทำแบบทดสอบสนทนาทำขบแบบ Queue Dialog ประมาณ 12 นาที และรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ประมาณ 5-10 นาที ทั้ง 10 หน่วย ในท้ายคาบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการทดสอบการสนทนาเพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดก่อนการฝึกและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.4.2 ใช้สูตรหาค่าที (Dependent Sampling t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกเพื่อวิเคราะห์ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่าน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

3.4.3 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของความถี่ที่ได้จากการระบุพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน

4. ผลการวิจัย

ผลการศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	9.88	2.917	52.04
หลังเรียน	13.93	3.173	

T (=0.5, df=40)

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 9.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 13.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	Mean
1. สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้	
1.1 ได้เรียนรู้คำศัพท์	97.56
1.2 ได้เรียนรู้การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ	90.24
1.3 ได้เรียนรู้รูปแบบประโยคที่ใช้สนทนา	78.05
1.4 ได้เรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง	68.29
1.5 ได้เรียนรู้สำนวนที่ใช้ในการสนทนา	63.41
2. ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน	
2.1 ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ	60.00
2.2 สัญญาณอินเทอร์เน็ต	19.76

พฤติกรรมการเรียนรู้	Mean
2.3 เวลาจำกัด	10.98
2.4 อุปกรณ์หูฟังมีปัญหา	3.41
2.5 ฟังบทสนทนาไม่เข้าใจ	3.41
2.6 ฟังไม่ทัน	1.95
3. วิธีแก้ปัญหา	
3.1 สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ	60.00
3.2 เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น	19.76
3.3 บริหารจัดการเวลาในการฝึกใหม่เพื่อให้ทันกับเวลา	10.98
3.4 เปลี่ยนอุปกรณ์หูฟัง	3.41
3.5 ฟังบทสนทนาซ้ำหลายๆรอบ	3.41
3.6 ฟังซ้ำหลายๆรอบ	1.95

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คำศัพท์ (ร้อยละ 97.56) รองลงมาคือการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ (ร้อยละ 90.24) และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ น้อยที่สุด คือ ส่วนวนที่ใช้ในการสนทนา (ร้อยละ 63.41) และปัญหาที่นักเรียนเจอมากที่สุด คือ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี (ร้อยละ 19.76) ปัญหาที่นักเรียนเจอน้อยที่สุด คือ ฟังไม่ทัน (ร้อยละ 1.95) วิธีแก้ปัญหานักเรียนที่มากที่สุด คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ (ร้อยละ 60) รองลงมาคือ เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น (ร้อยละ 19.76) และวิธีแก้ปัญหาน้อยที่สุดคือ ฟังซ้ำหลายๆรอบ (ร้อยละ 1.95)

ตารางที่ 3 ลำดับพฤติกรรมฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ลำดับของกิจกรรม	Mean
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ ส่วนวน ประโยคสนทนา	20.19
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์ ส่วนวนประโยค	16.58
3. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	12.97
4. ออกเสียงตาม	11.44
5. ทำแบบฝึกเรื่องส่วนวน	11.00
6. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	8.76
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนาตามรูปแบบประโยค	8.26
8. ทำแบบทดสอบท้ายบท	6.51
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	4.27

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมฝึกพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ ส่วนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 20.19) รองลงมาคือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ส่วนวนประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.58) และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) (ร้อยละ 4.27)

ตารางที่ 4 เวลาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กิจกรรมการฝึก	Mean
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน ประโยคสนทนา	27.7
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์ จำนวน ประโยค	16.0
3. ทำแบบฝึกเรื่องจำนวน	13.8
4. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	13.5
5. ทำแบบทดสอบท้ายบท	12.0
6. ออกเสียงตาม	11.9
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนาตามรูปแบบประโยค	11.2
8. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	10.4
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	10.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาในการฝึก โดยเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 27.7) รองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ จำนวน ประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.0) และกิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาโดยเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (ร้อยละ 10.0)

5. การอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อาจกล่าวได้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ ดังที่ Chia (2007) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตพัฒนาตนเองในเรื่องการเรียนรู้ภาษาได้ และนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้ทุกที่ ทุกเวลา (Cole, 2000:1)

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคำศัพท์คือสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มากที่สุดจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อีกทั้งนักเรียนยังระบุว่านักเรียนยังมีปัญหาไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการฟังและการสืบค้นความหมายของคำศัพท์เป็นลำดับต้นๆ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าจากการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นนักเรียนมีพฤติกรรมที่มุ่งเน้นทักษะการฟังและคำศัพท์ อาจกล่าวได้ว่าทักษะการฟังและคำศัพท์ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ดังที่ พรพิมล ธิยา และนางกุล จำศรี (2553) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการฟังมีความสำคัญที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ เช่นเดียวกับกับ วนิดา ตันดิษฐ์ชาวล (2556) ที่กล่าวว่า การ

พัฒนาการพูดที่ดีนั้นจะต้องพัฒนาการฟังควบคู่ไปด้วย แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนได้ระบุว่านักเรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์มากที่สุด ดังที่ นาสมร (2554) กล่าวว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทยคือมีความรู้เรื่องคำศัพท์ไม่เพียงพอจึงส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Fahmongkolchai (2011) และ Sursattayawong (2006) ที่ได้กล่าวไว้ว่าถ้าหากมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอก็จะส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารได้เช่นเดียวกัน

6. บทสรุป

6.1 ผลจากการศึกษางานวิจัย

6.1.1 ผลจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้

6.1.2 ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สะท้อนให้เห็นว่าการฟังและคำศัพท์มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และในขณะเดียวกันนักเรียนมีปัญหาในด้านคำศัพท์เช่นเดียวกัน

6.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

6.2.1 ควรพัฒนาโปรแกรมช่วยสอนหรือโปรแกรมอื่น ๆ ที่นักเรียนสามารถพูดสนทนาได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับโปรแกรมได้แบบทันทีทันใด เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษ

6.2.2 ควรพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนควบคู่กับทักษะการฟังและคำศัพท์

6.2.3 ควรมีกิจกรรมเปรียบเทียบในการทดลองเพื่อให้เห็นความแตกต่าง

7. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากมีบุคคลหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ขอขอบพระคุณ ดร.สิตา มุสิกรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจช่วยผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคเกิดความเพียรพยายาม จนทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี และ ดร.พนิดา สุขศรีเมือง ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณครูและนักเรียน โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

8. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).*หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพมหานคร.*
- นันทา ชีระมณี. (2550). *โครงการผลของการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 : กรณีศึกษาโรงเรียนธิดานุเคราะห์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.*
- นำสมร พงษ์พานิช.(2554). *การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.วารสารมนุษยศาสตร์.18 (1): 85-97*
- พรพิมล รียาย และธนากร จำศรี.(2555). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.*
- วนิดา ต้นดีซัชवाल.(2556). *การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ และอภิชัย รุ่งเรือง (2554). *การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย.วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 13(2): 55-72*
- Audet, R.H., Hicman, P. and Dobrynina, G. 1996. *Learning Logs: A Classroom practice for enhancing scientific sense. Making. Journal of Research in Science Teaching 2*
- Bailey, K., & Savage, L.(2005). *New ways in teaching speaking.* Alexandria, VA: TESOL.
- Berrett, D.(2012). *How 'flipping' the classroom can improve the traditional lecture.* The Chronicle of Higher Education.
- Brown, H.D.(2005). *Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy.* New Jersey. Prentice Hall Regents. Hong Kong : Oxford University Press.
- Carter, R.Numan,D.(2013). *The set of development L2 skill.* U.K: Cambridge University Press .
- Chamot, A. U. (2005). *Language learning strategy instruction : Current issues and research.* Annual Review of Applied Linguistics : 112-130
- Chia, C.(2007).*Autonomy in Language Learning : The Use Of IT and Internet Resources.* McGraw-Hill Education.
- Cole, R.A.(2000). *Issues in Web-based pedagogy: A critical primer.* Westport, CT:Greenwood Press.
- Fahmongkolchai, A.(2011). *Needs and problems in English listening skills of CIMB Thai Bank.* Bangkok:Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Genesee, F.(2000). *Brain research: implications for second language learning.* Eric Digest, December. Retrieved on June 1, 2003.

- Kukulska-Hulme, A., & Shield, L.(2008). *An overview of mobile assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction. Recall*, 20(3) :249-252.
- Lee, K.R. and Oxford, R.L.(2008). *Understanding EFL Learner's Strategy Use and Strategy Awareness. Aian EFL Journal*, 10 (11) :7-32
- Littlewood, W.T.(1981). *Commutative Language Teaching An introduction*. Cambridge University Press:1.
- Olsen&Kagan, (2004).*Cooperative language learning: a teacher's resource book*. In: Kessler, C.(Ed.)
- Oxford, R.(1990). *Language Learning Strategies: What every teacher should know*. The University of Alabama.
- Prapphal, K.(2001). *English proficiency of Thai learners and directions of English teaching in Thailand*. Journal of English Studies. 1(1): 6-12.
- Testden.(2015). *TOEFL Speaking Grades*. Retrieved from <http://testden.com/toefl/speaking.htm>
- Tribolet, C. (2012) . *Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence*. AmericanJournal of Education Sciences. 2(3): 36-40.
- Wannapok, S.(2004). *A study English for Business and Technology Students' Attitudes towards the English for Business and Technology Program at the University of the Thai Chamber of Commerce*.Thailand.
- Wiley and Wrigley, G.(2002).*Communicating in the real world: Developing Communication Skills for Business and the Professions*. California State University, Long Beach. Prentice Hall Regents: 1.